

urejenih razmer, ki so se z vojno še poslabšale. Iz tega se sklepa, da Rusija ni zmožna voditi dolge in obširne vojne, kajti že v miru težko izhaja.

V Mehiki se stanje katolicizma zboljšuje. Odposlanstvo duhovnikov in vernikov iz Mehike je bilo nedavno v Rimu. Ti mehiški ka-

toličani so bili sprejeti od papeža Pija XII. v posebni avdienci. Sporočili so, da se razmere v Mehiki, kar se tiče vere in Cerkve, stalno zboljšujejo. Proticerkveni zakoni so sicer še vedno v veljavi, vendar se ne izvajajo več strogo. Cerkve so skoro vse odprte in duhovniki lahko izvršujejo dušnopastirsko službo.

Kongres Kristusa Kralja

Zadnji mednarodni kongres Kristusa Kralja je bil lani v slovenski prestolnici Ljubljani. Bil je izveden s takšnim sijajem in redom, da je to v veliko čast slovenskemu narodu. Sedaj je v pretresu vprašanje, kje bi naj bil naslednji kongres, ki se naj vrši letos. Ali je letos sploh mogoč mednarodni kongres? V državah, ki so v vojno zapletene, to ni mogoče. Tako izpade Francija, kjer so mislili prirediti letos mednarodni evharistični kongres, in sicer v Nizi. Vojna je to onemogočila. Nekateri so kazali na Milan kot mesto letošnjega kongresa Kristusa Kralja. Toda vznikli so takoj tehtni pomisleki. Italija sicer

ni zapletena v vojno, ne ve se pa, kaj bi se vse še moglo zgoditi. Ostala je kot mogoče pozorišče kongresa Kristusa Kralja le Španija, kjer se Kristus Kralj med ljudstvom zelo časti. Glavno mesto Madrid, ki je med državljansko vojno silno trpelo, še ni v takem stanju, da bi moglo biti pozorišče mednarodnega kongresa. Ostane torej mesto Saragossa na severu Španije (blizu obmejnega gorovja Pirenej, blizu francoskega Marijinega svetišča Lurd), kjer bi se tak kongres mogel vršiti. Pričakovati je, da bo kongres v Saragossi vreden naslednik kongresa v naši slovenski prestolnici.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Vurberški gospod župnik umri

Na Vurbergu je umri 2. marca po daljšem bolehanju g. župnik in duhovni svetnik Alojzij Kokelj. Rodil se je 4. junija 1868 v Javorju pri Ljubljani. Mašniško posvečenje je prejel leta 1893. Kaplanoval je na več mestih po naši škofiji in je prišel na Vurberg za župnika leta 1904. Na tej fari je ostal do smrti.

Rajni je bil goreč in zgleden duhovnik in si je znal s svojo mirnostjo ter z vztrajnim delom pridobiti srca vernikov. Na Vurbergu je storil veliko za olepšanje hiše božje, za prosveto in je bil vsem gospodarjem v župniji zgled naprednega vinogradnika ter kmetovalca. Daleč na okrog je bil znan po svoji izredni gostoljubnosti.

Ko se je naselila na Vurbergu po vojni bolnišnica ruskega Rdečega križa, se je iz ljubezni do Rusov naučil ruščine in bil do smrti v najožjih stikih z vodstvom bolnišnice in z ruskimi begunci.

Zelo pridno je dopisoval v krščanske liste in posebno še v »Gospodarja«, kateremu je pošiljal skoro tedenske prispevke, v katerih je svaril naš narod pred pogubonosnostjo boljševizma. Bil je trdno prepričan, da bo v tej vojni odklenkalo sovjetom in da bodo zavladale v majki Rusiji zopet urejene razmere in da bo Rusija prevzela glede slovanstva predvojno vodino vlogo. Žalobog ga je Gospod poklical po zasluženem plačilo, preden se mu je izpolnila njegova najbolj srčna želja.

Za plodonosno delo v cerkvi je bil imenovan od škofa za duhovnega svetnika, kraj ga je od-

likoval z redom sv. Save in tudi od ruskega Rdečega križa je prejel odlikovanje.

Vurberški gospod župnik bo ostal v hvaležnem ter trajnem spominu pri vseh, ki so poznali njegovo blago dušo in delavnost!

Smrt cerkvenega ključarja. V ponedeljek, dne 26. februarja, smo v Dravogradu zagrebili Pongraca Kobolt, posestnika na Višu. Zelo lep pogreb je pokazal, da je bil rajni priljubljen med farani. Bil je dolga leta ključar proštiske cerkve in odbornik v raznih dobrodelnih društvih. Bodi mu zemljica lahka!

Smrt v visoki starosti. V smartnu pri Slovenjgradu je bil pokopan Gril Anton, po domače Lampret. Bil je dolgoleten naročnik »Slovenskega gospodarja«. Rajni Anton je bil star 78 let in je bil priden ter skrben gospodar, kakršnih je že malo v tem času. Rad je hodil v cerkev ter je bil radodaren in dobrotljiv. Kako radi smo ga imeli, je pričal njegov pogreb. Kljub hudi zimi ga je prišlo njegov pogreb. Kljub hudi zimi ga je prišlo njegov pogreb. Kljub hudi zimi ga je prišlo njegov pogreb. Kljub hudi zimi ga je prišlo njegov pogreb.

Smrt je vzela starega moža. Pred kratkim smo pri Sv. Trojici v Slov. goricah spremljali na zadnji poti obče spoštovanega 82 letnega preužitkarja Franca Frasa iz Oseka. Rajni je bil neumorno delaven in skrben do konca življenja. Bil je nad 50 let zvest naročnik »Slovenskega gospodarja«. Pred štiri leti je slovesno obhajal zlati poroko s svojo ženo, ki pa je že čez pol

Kratke tedenske novice

Nadvojvoda Oton Habsburški se je v portugalski prestolnici vkrcal na ameriško prekoceansko letalo, v katerem je odpotoval v Združene ameriške države.

Dr. Mihael Hainisch, ki je bil v dveh povojnih dobah predsednik avstrijske republike, je sredi minulega tedna umrl v Glognitzu blizu Wiener Neustadta. Rajni je dosegel visoko starost 82 let.

Za 20 letnico vodstva vrhovne madžarske vlade je poslal regentu Horthyju naš knez namestnik Pavle častitke in najvišje jugoslovansko odlikovanje red Karadjordjeve zvezde.

66 letni Myron Taylor, osebni zastopnik ameriškega predsednika Roosevelta pri Vatikanu, je bil večletni upravnik javne knjižnice v Njujorku, sodeloval je pri ameriških dobrodelnih organizacijah in je spremljal sedanjega papeža Pija XII., ko je potoval po Zedinjenih ameriških državah kot vatikanski državni tajnik kardinal Pacelli.

Rooseveltov odposlanec Summer Welles je v minulem tednu imel v Berlinu razgovore s Hitlerjem, maršalom Goeringom in s Hitlerjevim namestnikom Hessom. Welles se je že odpeljal iz Berlina skozi Švico v Pariz in London.

Nemški zunanji minister Ribbentrop bo odpotoval te dni v Rim na razgovor z Mussolinijem. Do tega obiska bo prišlo, preden bo Rooseveltov odposlanec odpotoval iz Londona in preden se bo na svojem povratku v Ameriko še enkrat vrnil v Rim.

Pomočnik sovjetskega komisarja za zunanje zadeve Potemkin je bil odstavljen s svojega dosedanjega mesta in imenovan za prosvetnega komisarja.

Dne 3. marca je poteklo pol leta nove evropske vojne, ki še ni prinesla odločitve.

Francoski ministrski predsednik Daladier je ob polletnici vojne izjavil: Pred šestimi meseci se je začela vojna po volji Nemčije, ki zahteva, kakor je rekel Hitler v svoji knjigi »Mein Kampf«, da se loči Francija od drugih in potolče, toda Francija se je dvignila za svojo obrambo z ogromnim pogumom. Po šestih mesecih vojne so naše meje nepoškodovane, naša morja svobodna, vsi Francozi in Francozinje pa lahko svobodno posevčajo vse svoje sile za zmago domovine.

Zavezniki bodo nastopili proti sovjetski Rusiji po poročilih iz Rima takoj, kakor hitro bi se izkazalo, da skušata Rusija ali Nemčija dobiti kakšno oporišče na področju Norveške.

Izvoz nemškega premoga v Italijo je od dne 1. marca podvržen rednemu zavezniškemu nadzorstvu nad vojno-tihotapskim blagom. Anglija je pripravljena, da oskrbi Italijo s premogom iz drugih držav.

Eksplozija treskovega plina v premogovniku Raša v Istri je zahtevala v globlini 280 metrov 60 mrtvih rudarjev, 100 pa ranjenih.

800 mornarjev iz nevtralnih držav je bilo v tej vojni po trditvah Angležev ob življenje zaradi potopitve ladij po nemških podmornicah in minah.

Angleški bombniki so v preteklem tednu že petič nepoškodovani preleteli Berlin in metali nanj letake.

Rastlinstvo in živalstvo na južnem tečaju. Počasi se človeku odpira tudi svet okrog južnega tečaja z vsemi svojimi zanimivostmi. Temu se ima največ zahvaliti admiralu Byrdu, ki se ponovno mudi v pokrajinah krog južnega tečaja. Po njegovih podatkih, ki so že sprejeti med znanstvena dela, se južni tečaj zelo loči od severnega. Zlasti ob južnem tečaju ni velikih sesalcev, kakor ob severnem, pač pa je veliko vrst ptic. Doslej so Byrd in ostali raziskovalci južnega tečaja ugotovili 40 vrst ptic, od katerih tri vrste prihajajo prav na celino ob južnem tečaju, da si iščejo hrane, in sicer veliki strakoš, roparski galeb in neke vrste ključnač. Poleg tega je južni tečaj tudi domovina »cesarskega pingvina«.

Av gust Senoa:

Berač Luka

Povest iz vaškega življenja

In srce mu je začelo počasneje biti, po žilah ga je spreletala sladkost, ki je še nikoli ni čutil. Počasi je vrnil dete v zibko.

»Pozdravi mamo!« je tiho šepnil, poljubil dete na čelo in vroča solza mu je kanila iz očesa na rdeče ličice otrokovo kakor nebeška rosa na rožico. Potem se je naglo umaknil in izginil med grmovjem. Hitel je preko polja, korakal je lahko, naglo, kakor da ima krila, smehljaj se je vsakemu cvetu in drevesu, saj mu je bilo odpuščeno, to dete mu je odpuščeno, našel je svojo dušo prav tedaj, ko jo je za zmeraj hotel izgubiti s peklenkim dejanjem.

Bilo je toplo, Luka je grede opešal. Zavil je v šumo, zavlekel se je za grm in legel na tratnico. Mirno in lahko, rekel bi veselo, je zaspal, tako sladkega sna že dolgo ni okusil. Bil je sen brez sanj. Ko je spet pogledal — sonce je bilo že čez poldan — je bil vever in miren. Urno se je dvignil in odšel veselo proti mestu.

37

Pred mrak je prihitel Ugarkovič v vas do krčme, pogledal je skozi okno in, ko je zagledal pisarja, je trikrat na rahlo potrkal. Mikica je prišel ven.

»Ti, Ugarkovič?«

»Jaz.«

»Kaj je? Kje si bil dva dni?«

»V mestu. Iskal sem Luko.«

»In si ga našel?«

»Našel.«

»Pa?«

»Prišel bo v Jelenje. Morda prav zdaj prihaja.«

»Kako veš?«

»Moral je biti tu v vasi, medtem ko sem ga jaz v mestu iskal. Od daleč sem ga opazil, da gre z naše strani v mesto.«

»Kaj še?«

»Šel sem za njim toliko daleč, kolikor bi slaba puška nesla, toliko, da me ne zapazi. Vedno za njim. On v krčmo, jaz pred krčmo; on ven, jaz spet za njim. Pomisli, k župniku je šel v župnišče.«

»Ah!« se je začudil pisar.

»Da, k župniku. Dve uri sem čakal, dokler se ni prikazal v durih.«

»Potem?«

leta umrla. Zapustila sta petero že preskrbljenih otrok, vnuke in pravnuke, kateri jima z našim listom vred želijo, da bi počivala v miru!

V starosti 82 let je umrl. Pri Sv. Rupertu v Slov. gorah smo spremili dne 25. februarja k zadnjemu počitku daleč znanega Roj Jakoba. Rajnemu v slovo so domači cerkveni pevci na domu zapeli »Vigred« in še pri grobu dve pesmi. Med umrlimi v naši fari letos je rajni že šestnajsti. Naj počiva v miru! — Žalujemo naše sožalje. — Na sedmini se je nabralo za afriške misijone 122 din.

Mati duhovnika umrla v visoki starosti. V Moravcih pri Veliki Nedelji je v 84. letu v Gospodu zaspala babica Sobotarova babica Marija Spindler, mati našega sedanjega župana. Bila je nepopisno skrbna in delavna žena in mati, zgled resnično krščanskega življenja ter modra vzgojiteljica svojih otrok in vnukov. Kako jo je radi tega vse spoštovali, je pokazal tudi njen veličastni pogreb: spremili so jo trije gg. duhovniki pod vodstvom njenega najstarejšega sina, g. župnika od Sv. Lovrenca na Dravskem polju. Tukajšnji rojak, salezijanski duhovnik g. Anton Hanžel ji je ob grobu spregovoril lepe poslovnice besede. Na čelu dolgega spreveda je šla vsa šolska mladina s svojim učiteljem in nad sto gasilcev vseh treh domačih in juršinskih čete, ki je prišla celo z zastavo. Preblaga mati naj si zdaj odpočije v blaženstvu — vsem žalujemo pa naše toplo sožalje!

Smrt v starosti 87 let. Pri Sv. Juriju ob ščavnici je v starosti 87 let mirno v Gospodu zaspala posestnica Ter ezija Jaušovec iz Okoslavec. Spavaj mirno, blaga mati! — Preostalem naše sožalje!

Veren mož umrl. V Prosečki vasi v Slovenski Krajini je umrl nad 70 let stari Jurij Hajdinjak, ki je zelo zgledno živel in tako tudi umrl, dvakrat previden. V vsakem vremenu si videl pokojnega v cerkvi in kjub starosti je še vedno v cerkvi prepeval. Naj mu sveti večna luč, družini pa, kamor zahaja »Slov. gospodar«, naše sožalje!

Pogreb ponesrečenega rudarja. Dne 20. februarja smo v Stranica pri Slov. Konjicah pokopali komaj 29 letnega fanta-rudarja Kremerja Franca. Teden dni poprej ga je podšlo pri delu v rudniku. Vkljub hitri pomoči — prepeljali so ga takoj v bolnišnico Rdečega križa v Slov. Konjice — je podlegel notranjim poškodbam, ki jih je zadobil pri nesreči. Tragično umrlega fanta so na njegovi zadnji poti spremljali in mu svetili z rudarskimi svetilkami skoraj vsi njegovi tovariši in mnogo drugih ljudi. Bog mu daj večni pokoj!

Dobrotnica revežev je zatisnila oči. Žalostno so zapeli zvonovi pri Sv. Florjanu pri Rogatcu, ko je 22. februarja nenadoma zapustila dolino solz Apolonija Boldin, župnijska gospodinja, rojena na Gomilekem v Savinjski dolini, stara 56 let. Bila je skoraj 22 let med nami, pridna, skrbna, zvesta Marijina družbenka. Bila je izredno dobrega srca, reveže in brezposelne je rada podpirala, s sosedi je bila ljubezniva in mirna. Kako je bila naša Polonca priljubljena, je pokazal spreved, kakršnega že dolgo nismo imeli pri nas. Počivaj v miru, draga

Polonca, in naj Ti bo lahka florjanska zemljica! — Žalujemo naše sožalje!

V cvetju mladosti je umrl 23. februarja pri Sv. Mohorju pri Rogaški Slatini 21letni mladenič Berk Franc. Pokojni je kot marljiv mladenič bil splošno priljubljen, kar je jasno pokazal njegov pogreb. Naj mu sveti večna luč — staršem in sestram pa naše sožalje!

Izredno stara bralka »Slov. gospodarja« umrla. V izredni starosti 89 let je umrla v vasi Jerčin pri Pristavi v župniji Sv. Ema Lucija Mlinarič. Rajna je bila rodod iz Rogaške Slatine in vse življenje verna bralka »Slov. gospodarja«. Svetila ji večna luč!

Mlada žrtev zavratne bolezni. Nepričakovano, nenadno je umrl pri Sv. Petru pod Svetimi gorami v 25. letu Anton Hohnjec, nečak g. dr. Josipa Hohnjeca, g. ravnatelja Antona Hohnjeca in čadramskega g. župnika Franca Hohnjeca. V cvetu mladosti je padel kot žrtev zavratne bolezni — meningitisa. V četrtek, dne 29. februarja, predpoldne smo ga pokopali. Rajni Tonček je bil nadvse priljubljen v župniji, zato je bila pri njegovem pogrebu vsa fara zastopana. Domači moški pevski zbor mu je zapel pred

domačo hišo in na pokopališču žalostinke, med sprevedom pa štiriglasno psalm »Usmili se me«. Po sv. maši, ki jo je daroval za rajnega g. duhovni svetnik župnik Franc Hohnjec, se je razvil ogromen spreved, ki ga je vodil g. župnik Hohnjec ob asistenci gg. domačega in poljskega župnika. Ob odprtem grobu se je poslovil z ganljivimi besedami od prerano umrlega mladeniča g. svetnik Hohnjec, v imenu mladine pa mladenič Uličnik. — Dragi Tonček, počivaj v miru! — Globoko užaloščeni materi in vsem sorodnikom naše iskreno sožalje!

Smrt dveh odličnih mož. Dne 22. februarja je umrl na Dolu pri Hrastniku bivši župan Jakob Draksler, gostilničar in posestnik, par ur pozneje pa Matija Pust, tudi gostilničar in hišni posestnik. Naj jima Gospodar življenja v večnosti obilno poplača vsa dobra dela!

Dobro mater je Bog poklical k sebi. V vasi Sv. Jurij pri Loki je 17. februarja umrla dobra mati, pridna gospodinja, verna žena in dobra sosedica Zupancič Elizabeta, stara 52 let. Za njo žalujemo vaščani, posebno pa njen bolni mož, trije mladoletni sinovi in ena hči. Naj počiva v miru!

Dopisi

Pohorje

Ribnica na Pohorju. Krajevna organizacija JRZ v Ribnici na Pohorju je imela 25. februarja občni zbor, na katerem je poročal bivši narodni poslanec g. Gajšek. Zborovanje je bilo lepo obiskano, tako da so zborovalci napolnili dvorano Prosvetnega doma. Predsednik organizacije bo tudi v bodoče g. Luka Držek. — Kamnoseška zadruga pridno dela, vendar nima dovolj lastnih sredstev za uspešni razvoj. Obrnila se je na trgovinsko ministrstvo in na bansko upravo za podporo.

Dravska dolina

Sv. Marija v Pušcavi. Velikonočni romarski shodi se vršijo letos 15. marca, na praznik Marije 7 žalesti, 19. marca, na praznik sv. Jožefa in 25. marca, velikonočni ponedeljek, na praznik Oznanjenja M. D. Vsak dan bo prva služba božja ob 7 in druga ob 10. Je lepa priložnost, da zadostite velikonočni dolžnosti. Pridite!

Slovenska Krajina

Murska Sobota. Prejšnji teden je imel naš agilni športni klub »Mura« letni občni zbor, ki je bil zelo dobro obiskani. Izvoljen je bil nov odbor pod predsedstvom Lipič Jožefa.

Turnišče. Minulo nedeljo je bil za našo faro velik praznik, kajti ta dan nam je g. dekan blagoslovil nove orgle, ki so po blagoslovitvi prav slovesno zadonele po naši občini cerkvi. Orgle so stale 105.000 din. — Isti dan se je vršil ustanovni občni zbor našega Prosvetnega društva, katerega se je udeležilo lepo število ljudi. Saj se je samo na novo vpisalo 75 članov. Izvoljen je bil

odbor s predsednikom g. dekanom na čelu. Dejo Prosvetnega društva bo v bodoče mnogo lažje, ker bomo še letos imeli svoj lasten prosvetni dom in lepo knjižnico. — Malo čudno se sliši, da je bila istočasno seja občinskega odbora.

Sv. Sebeščan. Zadnjo nedeljo je bilo pri nas delavsko zborovanje, in sicer je bilo to zborovanje letos prvo. Zdaj v nedeljo bo v Križevcih, Petrovcih in v Šalovcih, v sredo pa v Bodoncih. Na zborovanje k nam je prišlo zelo veliko ljudi, saj je naš kraj sorazmerno najbolj sezonski. Zborovanje je otvoril naš domačin paler Horvat Peter. Na zborovanju so govorili gg.: šef borze dela Kerec Franc, akademik Titan, Rous in Novak, vsi iz Sobote. Zborovanje je trajalo čez dve uri in so ljudje kazali veliko zanimanje. Po zborovanju se je razvila zanimiva in koristna debata.

Dokležovje. Kakor smo že na tem mestu poročali, je v prejšnjih mrzlih dneh bila Mura popolnoma zamrznjena in je stalno ogrožala veržeski most. Da ga ledene plošče ne bi razrušile, so prišli iz Ptuj pioni in so led razstreljevali. Ker je bil most že precej nagnjen, so ga skušali popraviti in pri tem sta dva človeka padla pod led in sta utonila. Izvlekli so ju mrtva.

Dolga vas. Zelo smo se začudili, ko so se pojavili v bližini naše vasi volkovi, kar je pri nas izreden pojav. Obmejni organi so enega ustrelili in je bil zelo izstradan. V bližino vasi jih žene huda in ostra zima.

Veščica. Prejšnjo nedeljo se je naš mesar B. nekoliko dobre volje vračal iz gostine. Ker je bolj težko hodil, se mu je ponudil za spremljevalca neki pomočnik, ki je bil toliko »prijazen«, da je vinjenemu tovarišu vzel ves denar. Ko so ga naslednjega dne orožniki zasliševali, se je iz-

»Šel je iz mesta spet na našo stran.«

»In ti?«

»Jaz sem se plazil po stranski poti, da bi prišel pred njim, da ti sporočim.«

»Ali ti nisem rekel, da bo prišel?«

»Prav si vedel.«

»Ampak ni mogoče, da je bil tu.«

»Pa bil je, če ti pravim.«

»Vraga! Pa vseeno! Zdaj ga imava.«

»Imava, Mikica! Štiri sto, praviš?«

»Bo tako.«

»Dobro! Pojdiva od tod!«

»Pojdi za menoj, da se zmeniva, kako je treba! Gotovo bo prišel od Matove hiše.«

Medtem ko sta oba odhajala od samotne krčme, je z mestnega pota zavil človek pred njo in vstopil. Krčmarica se je začela od začudenja križati, ko je opazila novega gosta.

»Za sveto ime božje! Ali ste to vi, Luka?«

»Da, Jana! Jaz sem. Dober večer!«

»Bog ga daj, Luka! Odkod ste se vzeli? Saj se že ne spomnim več, kdaj sem vas zadnjič videla. Kje ste za božjo voljo bili?«

»Po svetu, kuma. Dajte vina!«

»Pa kaj so vam Jelenčani storili, da ste našo vas zapustili?«

»Jelenčani niso nič krivi. Eh, šel sem. Saj veste, kake muhe človeku včasih po glavi porojijo.«

»Ampak čujte, Luka, vsi so se na vas jezili, ko ste svoje dolžnike onemu gospodu iz mesta prodali! Dobro, da ste se ta čas skrili, no, zdaj je spet vse potihnilo. Ne bojte se nič!«

»Ne bojim se, Jana, verjemite! Kaj se je novega zgodilo, odkar me ni bilo tu?«

»He, ko bi vedeli! Dosti, saj je tudi precej dolgo, kar vas ni bilo. Kdaj ste že bili zadnjič tu?«

»Poldrugo leto in več je minulo od tistih mal.«

»Dolgo, dolgo, marsikaj je medtem bilo, česar vi ne veste. Da, Lončaričeva je vzela Andrija Pavlekičeva.«

»Vem, čul sem v mestu.«

»Ali ni to čudno, kaj?«

»Zakaj čudno?«

»Pa saj veste, kako sta se Martin in Mato dajala, eden drugega bi bila v žlici vode utopila. Kar čez noč pa se je vse obrnilo. Kar je bilo prej grenko in kislo, to je postalo zdaj sladko in gladko. Vsi smo se čudili. Pa še to na vrh: Martin je dal svojo hčer Matovemu sinu.«

»Kako pa živijo zdaj ti ljudje?« je vprašal Luka in gledal predse.

»plemenitega pingvina« in »Mc Cormackovega galeba«, ki jih sicer nikjer drugod ni najti. Od rastlinstva in mahovja so doslej prav ob tečaju našli le neke »zelo odporne lišaje«. Mahovje v zelo mnogovrstnih oblikah pa sega zelo visoko, do višine 1200 metrov.

Doživljaj v razvalinah starega gradu. Rumunski listi poročajo o grozotnem doživljaju, ki so ga imeli trije možje v prastari grajski razvalini Hobayu nedaleč od Sibinja na Sedmograškem. Stara legenda pripoveduje, da je v tej razvalini zakopan velik zaklad, ki prinaša smrt vsakomur, ki bi ga hotel dvigniti. V neki noči so se odpravili trije prebivalci iz kraja Hobaya na pot, da bi ta zaklad poiskali. Ko so v nekem

govarjal, da mu je dal B. denar v šrambo, kar pa ne odgovarja resnici.

Gomilici. Letošnja zima nam ni napravila mnogo škode samo med divjačino in na sadnem drevju, temveč je zahtevala po večjih krajih tudi človeške žrtve. Tako je pri nas pretekli teden zmrznila neka ženska, ki se je bavila z razpečevanjem nekega svercarskega blaga. Verjetno je napravila dobro kupčijo, zato se je domov grede malo napila in to je bilo zanjo usodno. Da je bila nekoliko vinjena, sklepajo po tem, ker je že nahrbtvo ruto prej zgubila. Ko so jo našli, je bila že mrtva. Zopet se je pokazalo, da alkohol prav nič ne greje!

Dravsko polje

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V petek, dne 1. marca, je poteklo ravno 15 let, odkar so pri nas g. župnik Franc Špindler. Ob tej priliki se vam, gospod župnik, mi Vaši farani zahvaljujemo za vse dobrote, ki ste nam jih storili. Molili bomo za Vas, da nam Vas ljubi Bog še dolgo ohrani! Molili bomo pa tudi za Vašo drago, pokojno mater, ki so vam jo pred kratkim v 84. letu starosti pri Mali Nedelji pokopali.

Trnič na Dravskem polju. Pripravljamo se na večne molitve, ki se bodo vršile 11. in 12. marca. Vsi moramo sodelovati! Morda je to zadnji klic milosti božje, ki nas hoče spraviti z Bogom. — 65 letnico življenja in 46 letnico kovaške obrti je obhajal v nedeljo Matija Toličič, kovaški mojster iz Trnča. Znan je kot zgleden in pošten mož ter dober kovač. Kljub visoki starosti še vedno opravlja vaščanom kovaška dela. Kaj rad prebira »Sl. gospodarja« in je njegov zvest naročnik. Trničani želimo »kovačevemu stricu«, kakor jo znan med domačini, da bi ga Bog z njegovo zakonsko družico Mico še dolgo ohranil v sreči in zadovoljstvu!

Ormož. Prosvetno društvo priredi v nedeljo, 10. marca, v dvorani Kletarskega društva po večernicah, to je ob pol štirih, dramo v šestih slikah »Konec pože«.

Mursko polje

Veržej. Meseca septembra lanskega leta je bila pri nas otvorena pogodbeni pošta, ki je z dnem 26. februarja dobila tudi telefon.

Ljutomer. Prosvetno društvo uprizaro v nedeljo, 10. marca, ob pol štirih popoldne v Katoliškem domu veliko igro Davorina Petančiča »Križev pot našega Gospoda Jezusa Kristusa«. Pri igri sodeluje mnogo oseb.

Halozze

Sv. Barbara v Halozah. Tukaj je sneg, ki je zapadel to zimo, naredil škodo marsikateremu posestniku na poslopih, posebno na starih. Silen veter je namreč nanosil tudi v naših hribih silne množine snega čez noč, ko so ljudje počivali, in so strehe bile s snegom obtežene neenako. Radi tega vzroka je sneg porušil hleve do tal, n. pr. našemu bivšemu županu Koledniku Jakobu v Paradižu in tudi drugim. Stara poslopja pač popustijo v teh snežnih težah, ker so ostrejša zgrajena po starinski, kakršnih ni več povsod videti in najti. Ne sme pa nihče misliti, da ponesrečenci

niso snega raz streh potegnili; so, ampak ponoči veter dela s snegom svoje orgije in ni mogoče nesreče zabraniti.

Dravinjska dolina

Makole. Dne 11. februarja se je vršil tretji redni občni zbor naše vodne zadruge za regulacijo in osuševanje zemljišč, ki ima svoj sedež v Slov. Bistrici. Zadruga ima nalogo, da vrši regulacijo potoka Ložnica, ki teče od Pohorja, oziroma Slov. Bistrice in se izteka v Pečkah v reko Dravinjo. Zadruga je pred tremi leti organiziral g. Malj Mirko ter se je izkazal kot dober organizator zadrug. Na občnem zboru se mu je izrekla zaupnica in pohvala. Kot predsednik nam je povedal veselo vest, da je banska uprava že nakazala zadrugi za leto 1940. prispevek 100.000 dinarjev za nadaljevanje regulacije, ki se je lani pričela s podporo banske uprave. Tem bolj nas pa še veseli, da se bo dala tem potom zopet možnost zaslužka revnemu prebivalstvu našega kraja. Redni državni prispevki se pričnejo šele leta 1941., in sicer 1.000.000 din., a vsako nadaljnje leto 1.500.000 din., tako da znaša ves državni prispevek 6.000.000 din. Banska uprava bo prispevala skupno 1.800.000 din. S temi prispevki bo regulacija Ložnice v glavnem izvršena. Predsednik zadrug nam je tudi povedal na občnem zboru, da se je zvedelo iz zanesljivih virov, da je gradbeni minister g. dr. Miha Krek dovolil zadrugi kot predjem državnih prispevkov za leto 1940. v znesku 200.000 din., tako da bo zadruga razpolagala letos s 300.000 din. Hvaležni moramo biti naši vladi, predvsem gradbenemu ministru dr. Kreku, in banski upravi — čakamo konca zime, da bi lahko začeli z delom v vinogradih. Imamo tudi pri nas žlahtno vinsko trto, nekaj pa še tudi šmarnice. — Živahno je bilo življenje v naši društveni dvorani v predpustu. Naša mladina, posebno naši pevci, so nam o Božiču predvajali lepo opereto »Slovenski Božič«. Bilo je lepo poslušati in gledati. Tudi naši gasilci se pridno gibljejo.

Majšperk pri Ptuj. Kakor marsikje, je doživel tudi naš kraj različne novosti. Občinska uprava je kupila hišo v bližini cerkve, ki naj bi bila občinski dom, pošta, hranilnica in posojilnica ter majhna dvorana, namenjena mladinskemu društvu ter kmetskim sestankom. V nedeljo, 18. februarja, je priredilo Prosvetno društvo in Dekliški krožek lepo vzgojno igro »Sveta Cita«. Dvorana je bila nabit polna občinstva. Pridna dekleta bodo s temi prispevki od igre obdarovala za veliko noč najrevnejše družine v naši župniji, kakor so storile to že ob Božiču.

Konjiški okraj

Slov. Bistrica. V nedeljo, 10. marca, se vrši po večernicah v Slomšekovem domu predavanje s skloptičnimi slikami o papežu Piju XII. Cerkevni pevski zbor bo zapel papeško himno, samostanske gojenke pa bodo izvajale simbolične vaje.

Konjiški okraj. Tudi nas tarejo razne svetovne nepravilnosti in vremenske neugode. Avgusta 1938 so bili veliki nalivi, da so potoki narasli tako, da je voda vijugasto obrežje vse prestopila, da so jo imeli posestniki po kletih in hlevih, osobito

v vasi Markačica. Iz tega je razvidno, kako potrebna bi bila tulčat regulacija potoka Oplotnica. Silno potrebna bi tudi bila zveza banovinske ceste, in sicer od vasi Malahorna skozi vas Markačica pa do Dobriške vasi, kar je tudi z dobro voljo vodilnih gospodarstev izvedljivo, kajti teren je skoz in skoz v ravnini in tudi kamnomol je blizu. To bi bilo kraju v veliko korist in tudi brezposelnim bi prišli do zaslužka.

Savinjska dolina

Plašče najnovejša fazone, ima na zalogi trdka Gusti Vračko, Celje, Kralja Petra cesta. Ne pozabite!

327
Galičija pri Celju. Sedaj v zimskem času kar pojejo žage in sekire po naših gozdovih, kjer zaslužijo delavci po 10 din na dan pri gospodarstvih hrani, pri svoji hrani pa 10 din od kubika. Glavni vir dohodkov pa je pri nas živinoreja, zlasti mlekarstvo. Naše mamice in dekleta prav dobro poznajo dobrega odjemalca — celjski trg, kamor nosijo na prodaj razne mlečne izdelke in druge življenjske potrebščine. Nekateri okoličani nam tudi očitajo, da je naš kraj »Bogu za hrbtom«, kar pa prav nič ne odgovarja resnici. Res je, da se nahajamo med hribi, toda imamo tudi nekaj krasnih razglednih točk. Kdo še ni bil pri sv. Kunigundi, gališki podružnici (574 m)?! Da je naš kraj čvrst in zdrav, povedo naslednje številke: naša župnija šteje okoli 1700 duš, a je lansko leto umrlo le 15 ljudi. Imamo pa v fari še precej takih, kateri so prekoračili že 80 let, pa se še prav korajžno počutijo. Tudi glede društev nismo na zadnjem mestu, saj imamo Prosvetno društvo, Fantovski odsek, sadjarsko podružnico, KZ in še več drugih. Najbolj deluje seveda Prosvetno društvo, katero šteje 75 članov. Tudi dolgač nam ni, ker za to skrbi šest godb, ki so v fari, in sicer dve na pihala in štiri tamburaške.

Nova cerkev. Od 10. do 17. marca bo v naši župnijski cerkvi sv. misijon. Vsi župljani ste iskreno vabljeni, dateh milosti polnih dni sv. misijona kolikor mogoče dobro uporabite!

Šmarski kraji

Sv. Jurij ob juž. žel. Tukačanja gasilska četa si šteje v dolžnost izreči zahvalo cenj. občinstvu ter obenem sporočiti javnosti naslednje: 28. januarja je imela gasilska četa redni letni obračun, na katerem se je v podrobnosti pregledalo delo za nov gasilski dom. Skupna vrednost v darovanem materialu, denarju in brezplačnem delu znaša 59.351 din. Proračun za gradnjo gasilskega doma je znašal 86.831 din. Na domu je še dolga 27.480 din. Prostovoljna gasilska četa se vsem prijateljem, dobrotnikom, botrom in botricam, kakor tudi upravi občine, kateri so vsak na svoj način pripomogli k postavitvi gasilskega doma, tem potom najiskrenejše zahvaljuje in se še nadalje priporoča za naklonjenost.

Sv. Jurij ob juž. žel. Najnižja temperatura je pri nas letos dosegla 30 stopinj mraza. Ta zima je prva »enakovredna« zimi leta 1928/29. Da bi le tudi leto in letina bila enaka oni leta 1929! — Dela pri gradnji vodovoda se vršijo kljub snegu kar naprej. Dolgo smo okoličani neverjetno gledali akcijo za vodovod, zdaj pa le moramo pri-

podzemeljskem prostoru izkopali že tri metre globoko jamo, se je neka stena nenadno zrušila in enega izmed mož popolnoma zasula, ostala dva pa na pol. Z velikim naporom jima je uspelo, da sta se rešila. Ko sta dospela v vas, se je pokazalo, da je eden izmed njiju od strahu izgubil govor, drugi pa je znorel. Oblasti so uvedle preiskavo.

Znamenje časa. Da bi odpravile nevarnost plavajočih min, so pomorske oblasti v danskih vodah segle po metodi, ki se je obnesla že v svetovni vojni. Vsak lastnik ribiške ladje lahko dobi za primerno kavčijo zaželjeno število posebnih pušk in nabojev. Plavajočih min ni težko s tem orožjem iz zadostne daljave praluknjati, da se potopijo. Za vsako

»Boga mi, dobro živijo, kakor golobje živijo. Skupno gospodarijo, skupaj domujejo. Pa delajo, Boga mi, od zore do mraka. Martina je onikrat pred dvema letoma hudo vrglo, zdaj pa se mu nič več ne pozna. Vse so popravili in na novo pozidali, tudi živine so si nakupili. Kar je bilo prej leseno, je zdaj dobro zazidano in z opeko krito. Od vse nesreče ni ostalo nič drugega kakor eno osmojeno drevo, to so pustili za spomin, naj se otroci spominjajo nesreče.«

»Vem za Martinovo nesrečo,« je dejal Luka neveselo, »pa povejte mi, kako so si ljudje opomogli!«

»Nekaj je dal Mato, stari skopuh je imel več, kakor se je mislilo, pa tudi njegov grunt je dober, če so pridne roke na njem. Dokler je stara sestra gospodinjala, je šlo mnogo česa po zlu; odkar pa se je Andro prijel dela, je tako, kakor da je na tej hiši poseben blagoslov. Sprva so podprli Martina tudi gospodje iz mesta. Pravijo, da se je za njega po vseh krajih pobiralo, tudi tu je kak stotak padel. No, največ blagoslova si nosijo ljudje sami. Take gospodinje ni kje blizu kakor je Mara. Jaz sem, hvala Bogu, dosti stara, ali redko kdaj je videlo Jelenje tako gospodinjo. Poglejte v kuhinjo, na vrt, v hišo, vse je čisto kakor cerkev na Božič, niti zrno ne gre v izgubo. Glava je seveda Andrija, ta človek kakor da ima štiri roke in dve glavi. Ljudje ga poslušajo, v stiski ga hodijo spraševati, zdaj gre za tega, potem za onega na sodnijo,

na poglavarstvo, pa vse samo za božjo hvalo in za nikakršno svojo korist. Gospodje v mestu ga spoštujejo, prihajajo k njemu na dom. Hoteli so ga postaviti za župana, on pa noče, češ da bi ga tako čast in skrb pri gospodarstvu motila. Odkar Andro v Jelenju gospodarji, ni več toliko pravih in fiškali manj prihajajo. Kadar se dva sporečeta, gresta k njemu, in če jima on veli: moža, tako in tako, je obema prav in brez sodnije se pobotata. Tudi pisma jim piše, pa ne zahteva nič, zato mu ljudje tudi pravijo 'pravi župan'. Janku pa 'farbani župan'. Najbolj hud nanj je Mikica, ker mu Andrija posel kvari, a mnogi groš, ki bi ga bil ta 'krivi fiškal' zapil, ostane kmetom v žepu.«

»Ali ima Andrija kaj otrok?«

»Ima zdravega dečka. Ti ljubi Bog, kako veselje je bilo, ko se je rodil! Za botra mu je bil senator iz mesta, s kaplanom sta prišla na krstitev.«

»Kaj pa Mikica?«

»Slabo, Luka, slabo, od dne do dne slabše. Suši se kakor stara vrba, pijan je, četudi kaplje ne okusi. Ves dan se vlačijo po vasi kakor garjev pes. Če ujame kje kak krajcar, ga takoj požene po grlu. Ne bo dobrega konca s tem človekom, Boga mi, ne.«

»Kaj pa župan Janko?« je vprašal Luka dalje.

»Kaj bi vam rekla? Janko je Janko,« je odvrnila

znati, da je tudi za okolice dobro, da se gradi. Mnogo potrebnih delavcev je pri delu našlo službo. Res pa je tudi, če bi se pri nas ne gradilo, bi se pa kje drugje. Sicer pa, če si je revna Slivnica upala zgraditi javen vodovod, je že čas, da se pred 100 leti predlagani načrt šentjurskega vodovoda uresniči! — Pomanjkanje petroleja nas spremlja že vso zimo. Od časa do časa ga dobijo trgovci po par hektov, radi velikega navala pa ga delijo po malem, kakor Marija-Zel-kaplje. V štirih vaseh pa so se tega moledovanja naveličali in hočejo imeti elektriko. Mi, ki nismo med temi srečniki, jim k temu napredku in korajžu častitamo! — Akademija FO in DK se nam je vsem dopadla. Vsa čast prirediteljema!

Dramlje. Prosvetno društvo priredi v soboto, 9. marca, ob 20 h v nedeljo nato ob treh popoldne v Slomškovem domu igro »Pri kapelici«.

Laški okraj

Laško. Dne 19. februarja so priredile Nabavna prodajna zadruga, Kmetiška zveza in Fantovski odsek celodnevni poučni tečaj, na katerem je predavalo sedem govornikov. Predavanja so bila zelo zanimiva. Prvi je govoril kmetijski referent g. Zupan o travništvu. Drugi ravnatelj Zadrugne zveze g. dr. Basaj o zadrugištvu. Posebno je bilo zanimivo za našega kmeta zadrugišni izvoz živine. Slišali smo, kako se je umetno dvignila cena pšenic in moki potom Priv. izvozne družbe in kako se je potom Zavoda za izvoz živine tlačila cena naših govejih živin. Do 2 din se je odtegovalo pri 1 kg žive vage, kar je šlo živine za izvoz. Ugotovili smo, da je nesrečni centralizem vzrok gospodarske stiske našega kmeta. O istem predmetu je govoril tudi ravnatelj g. Radanovič. Z zanimanjem smo poslušali predavanje znanega drevesničarja g. Dolinška iz Kamnice pri Mariboru. Popoldne je najprej govoril g. senator Mihelič iz Celja o zavarovanju, za njim predsednik Kmetiške zveze g. Brodar o KZ, dr. Benedičič o važnosti mladinske organizacije. Udeležba je bila zelo lepa, do 130 mož in fantov se je udeležilo tečaja. Želimo še večkrat kaj takega!

Sv. Jedert nad Laškim. Gornja Rečica, ki zavzema polovico te župnije, napreduje. Dvorazredna ljudska šola je razširjena v trirazrednico. Dobila je ličen nadstropni prizidek z dvema učilnicama in pisarno. Dne 10. decembra 1939 jo je domaći g. župnik po službi božji v novi cerkvi blagoslovil. — Rečička sadjarska podružnica je pozidala poleti na šolskem svetu sadno sušilnico. Posušeni je bilo veliko češpelj in drugega sadja, ki je obrodilo kakor še nikdar v tem kraju. Dne 10. januarja pa je bila oblastveno pregledana nova cerkev ter prostor in načrt novega pokopališča pri cerkvi. V komisiji sta bila razen inž. arh. Valentinčiča in stavbenika Curka še inž. Svetina iz Ljubljane in štefani Vsevolod iz Celja, poilitično-upravni uradnik Skrt Vojko in zdravnik dr. Delak iz Laškega, zastopnik kristolofške občine in pet cerkvenih odbornikov. Vsi izdatki znašajo doslej v gotovini nad 200.000 din; v tej vsoti so tudi stroški za dozdaj edini zvon v teži 850 kg, za vodovod in notranjo opremo, ki pa je še malo. Dne 21. januarja, nedelja sv. Antona, patrona nove cerkve, je bilo žegnanje.

sv. maša prvič z blagoslovom, ker prej ni bilo monštrance. Kljub snegu in mrazu so prišli verniki, domačini in iz sosednjih župnij, da se priporočijo priljubljenemu svetniku, krstnemu zavetniku božjega služabnika Slomška. Tako Rečica napreduje umsko, gospodarsko in versko.

Posavje

Loka pri Zidanem mostu. Dramatski odsek Prosvetnega društva bo vprizoril na tiho nedeljo, 10. marca, po večernicah pomenljivo zgodovinsko igro »V tem znamenju boš zmagal«.

Naznanila

Ena sama dopisnica vam lahko nakloni lep dobiček! Hočete iti na priljubljeno romanje k Mariji na Trsat ali k Materi božji »Gospa zdravja« v Split o binkošti? To je obenem najlepši majniški izlet z ladjo po morju na prelepi otok Rab iz Sušaka-Trsata, iz Splita pa na otok »večne pomladi« Hvar, kjer je pred leti prisiljeno bival naš narodni voditelj g. dr. Korošec. Pravočasno vpisani romarji imajo namreč izreden popust v ceni. Morda boste naročili tudi knjigo »Vzori iz malenkosti«, ki jo je za vse prilike v življenju spisal pokojni g. župnik Martin Jurhar v Brežicah. »Vzori« so pravi biseri večno veljavnih dognanj svetniškega pisca, nekaj res pristno našega, izvirno slovenskega in bi naj ne manjkali v nobeni slovenski hiši. Naročila po znižani ceni samo do 15. marca. Da ne zamudite pravočasne odločitve, sporočite torej takoj po dopisnici svoj naslov, da boste brezplačno dobili romarski list in navodila. Dopisnico odpošijite na naslov: »Po božjem svetu«, Ljubljana, Sv. Petra nasip 17. 300 *

Poučen tečaj absolventov kmetijskih šol. Podružnica absolventov kmetijskih šol v Mariboru priredi sporazumno z ravnateljstvom Vinarske šole za svoje člane ter za člane podružnic ZAKS Jarenina, Sv. Lenart v Slov. goricah, Ptuj in Slov. Bistrica od 19. do 21. marca na banovinski Vinarski šoli v Mariboru dvodnevni strokovni tečaj. Na tečaju bodo predavali: ravnatelj Vinar-

ske šole g. Priol o novodobnih izkušnjah pri zatiranju škodljivcev na sadnem drevju, okrajni veterinar dr. Zemljčič o prvi pomoči pri bolezni domače živine ter varstvu pred kužnimi boleznimi, drevesničar Ivan Dolinšek o novodobni vzgoji breskev, ravnatelj Osrednje kmetijske zadruge g. Radanovič o organizaciji blagovnega združenstva, svetnik Kmetijske zbornice g. Spindler o delu in načrtih Kmetijske zbornice in Kmečke zveze, profesor Vinarske šole g. Pečovnik o obnovi vinogradov, instruktor za sadjarstvo g. Aplenc o škropljenju, škropiljkah in drugih sadjarskih opravilih. Udeleženci se zberejo 19. marca popoldne na Vinarski šoli, kjer bodo prenočili, 20. marca ob 8 začetek tečaja, ki bo trajal nepretrgoma do 21. marca do 18. Po vsakem predavanju bo prosta debata s predavatelji. Udeleženci se morajo prijaviti najkasneje do 18. marca tajniku Titu Doberšek, Maribor, Koroška 5.

Tečaj za zatiranje škodljivcev in bolezni ter škropljenje sadnega drevja se bo vršil 12. marca na Vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Tečaj bo od 8 do 12 in od 14 do 18. Za hrano skrbijo udeleženci sami.

Spodnja Poljskava. Krajevna Kmečka zveza priredi 10. marca ob pol treh popoldne v šoli poučno kmetijsko predavanje. Predaval bo živinozdravnik g. dr. Zemljčič o živinozdravstvu in agronom g. Anton Lašič o umetnih gnojilih in o uporabi istih.

Žrebanje nagrad naročnikom »Slovenskega gospodarja«

(Nadaljevanje)

200 nagrad: prosta naročnina katerega koli našega lista: »Nedeljac«, »Kmečka žena«, »Kraljestvo božjex za leto 1940.

Libnik Jakob, Volinjak, Prevalje
Maroša Ivan, Lipovci, Beltinci
Horvat Rudolf, Frankolovo
Marin Ciril, Sv. Danijel, Prevalje
Juršič Franc, Tišina
Hozjan Matija, Hotiza 109, Dol. Lendava
Pukl Martin, Zeče 20, Slov. Bistrica
Matevžak Anton, Braslovče
Erič Rozika, Vuzenica
Šalamon Rudolf, Bučerca, Videm ob Savi
Gaber Terezija, Trnovlje 106, Celje
Kun Blaž, Sv. Vid, Misljinje

Gradišnik Jožef, Dragučova 37, Sv. Marjeta, P.
Vidovič Janez, Sedlašek 32, Podlehnik
Jeseničnik Franc, Sv. Miklavž 61, Misljinje
Mastnak Franc, Vrh, Sv. Jurij ob juž. žel.
Krajčan Jernej, Sp. Tinsko, Loka pri Žusmu
Rautner Vinko, Sv. gore, Sv. Peter pod Sv. gor.
Lorber Jožef, Nadole 17, Zetale
Vidovič Janez, Slatina 59, Sv. Barbara v Hal.
Žuraja Josip, Tlake, Pilštanj
Komercki Jožef, Petrovče
Čopar Janez, Melišče, Radmirje
Vrtič Maks, Dobrava, Slovenjgradec
Lipovšek Jurij, Črešnjevce, Pragersko
Holcman Vinko, Sv. Duh na Ostrem vrhu, Seln.
Kozos Ivan, Libelčič
Zaucer Jožef, Selnica ob Dravi
Ribič Marija, Hotunje 2, Ponikva
Zadravec Franc, Rožički vrh, Sv. Jurij ob Ščavni.

Jana klepetavo. »Saj ga dobro poznate. Nihče mu ne verjame. Držijo ga, ker ne morejo boljšega najti, pa služi kakor star šepav konj, ki ga gospodar iz samega usmiljenja ne pobije. Ampak krila so mu malo podrezali. Andro ga je prijel zaradi občinskega pašnika, ker je Janko ves dohodek zapil. Zdaj so gospodje postavili druge odbornike.«

Luka je vse te novice poslušal in jih ni poslušal, zamišljeno je gledal v dno čaše, ki je stala pred njim.

»Zdaj boste menda spet pri nas ostali, Luka?« ga je vprašala krčmarica.

»Ne bom, Jana.«

»Kam pa mislite?«

»Daleč! Daleč odtod!« je mahnil berač z roko.

»Zakaj pa ste potem prišli?«

»Da se še enkrat nagledam tega kraja.«

Jana ni razumela teh besed, zmignila je z ramenom in šla iz sobe za svojim delom. Luka je pravkar hotel vstati, ali tedaj je vstopil Mikica. Ko je berač zagledal svojega nekdanjega tovariša, je prebledel, vztrepetal, Mikici pa se je ustavila noga na pragu. Zaman je blizu Pavlekovičeve hiše prežal na Luko, naveličal se je, niti ni več upal, da bo berač prišel, češ da se je cigan zmotil. Zato se je hotel malo okrepčati od truda in je pustil cigana na straži v grmovju.

Berač se je počasi dvignil, oči so mu strmele v pisarja. Belo v njegovih očeh je čudno sijalo, da ga je bilo strašno pogledati. Prvi hip se je pisarjeva duša stresla od tega pogleda, toda naglo se je ohrabil in rekel beraču predržno:

»Dober večer, Luka, odkod ti? Kako je?«

»Lump! Ne vprašuj me!«

»No, no, kako govoriš? Včasih se nisi tako jezoril nad menoj, včasih si mi znal lepo govoriti. Jeziš se name, pa ne vem, zakaj. Jaz ti pač nisem ničesar kriv.«

»Ti da mi nisi ničesar kriv?« je zaškril Luka.

»Gotovo, da nisem,« je potrdil pisar z glavo in se brezbržno usedel na klop pri mizi. »Povejva resnico: ti si vse pokvaril! Zakaj si hotel iti svojo pot, mene in Janka pa izigrati? Jaz sem vse to tako lepo napeljal pa stavi, da bi ti danes sedel z Maro v svojem domu. Misliš si, da vse to bolje znaš, in si me pustil na cedilu. Šel si in si prodal zadolžnice, meni pa nisi rekel ne bev ne mev; pobiral si denar za agitacijo, meni si vrgel kako kost. Ali misliš, da sem pes? Motiš se, bratec moj, Mikica ima dober nos. Da, da, le glej me! To mi je bila hvala, kajne? Ali se nisem kravovo namučil zate, ali nisem bil tvoj hlapec? Ali nisem zaradi tebe stavil glavo na kocko, ko sem dušil Martina? Ali je bilo potrebno, da si se me otresel kakor moker pes deževnice?«

(Dalje sledi)

uničeno mino delijo nagrado 40 danskih kron, medtem ko plačujejo sporočila o najdbah min po 8 kron.

Nenavadna oporoka. Bogat Grk iz Mecova v Epiru je zapustil svoje milijonsko imetje v korist domačemu mestu, ki naj bi si iz tega denarja zgradilo elektrarno in vodovod. Iz dohodkov obeh podjetij naj vsako leto naklonijo najlepšim in najboljšim tamkajšnjim plesalkam dve nagradi: prvo v znesku 20.000, drugo v znesku 10.000 drahem. Po ena ženska in en moški, ki bosta vse leto nosila najlepšo narodno nošo, pa dobita po 20.000 drahem.

Človeški las sestoji iz 6 plasti. Človeški las sestoji iz šestih različnih plasti. Črni lasje so debelejši nego plavi.